

[Nielsen-Man.]

støtte deres egne Arbejdere. Disse Misbrug maa vi se at komme bort fra, vi har efter min Opfattelse slet ikke Raad til andet.

Efter fem Aars Besættelse og Udplyndring er det danske Samfund blevet fattigere — det maa vi gøre os klart, selv om vi maaske har en falsk Følelse af Velstand, fremkaldt af de ledige Penge —, og de prismæssige Forhold tegner sig mørkt for os. Vi maa regne med, at vi, i hvert Fald rent foreløbig, maa sælge billigt og købe dyrt, og den eneste Mulighed, vi har for at komme igennem, er, at vi arbejder og producerer mest muligt. Men vi maa indstille os paa, at Tiden ikke er inde til at skære Arbejdstiden eller Arbejdstempoet ned, enten det saa sker ved en direkte Nedsættelse af Arbejdstiden, som en camoufleret Nedsættelse gennem Arbejdsfordeling eller derved, at det aarlige Antal Arbejdstimer formindskes ved kortere eller længere Arbejdsløshedsperioder. Alt, hvad der kan medvirke til, at saadanne Tendenser ikke kommer til at indvirke paa Beskæftigelsesgraden, maa efter mit Skøn ganske uanset Partihensyn fremmes mest mulig.

Jeg tror ikke, at vi helt kan undgaa Arbejdsløshed i kortere Perioder. Jeg tror, der maa være en vis Margin, for at vi kan faa flyttet Arbejdskraften derhen, hvor der er Brug for den. Der kan være forskellige Aarsager til at maatte gøre dette, dels sæsonmæssige Forhold, dels, som det ærede Medlem Hr. Josef Andersson pegede paa, Mangel paa Raastoffer, og der kan ogsaa være konkurrenceprægede Svingninger i Beskæftigelsesgraden inden for de forskellige Brancher.

Arbejdsløshed er for den enkelte en Ulykke, hvis han eller hun staa alene, og derfor maa vi ogsaa med god Vilje fra alle Sider medvirke til at skabe en Arbejdsløshedsforsikring, der fordeler Smarterne paa et bredere Grundlag, saa baade Arbejdskammerater og ogsaa det offentlige tager sin Part af Byrden.

Men hvis vi vil bevare den efter min Opfattelse gode Arbejdsløshedsforsikringsordning, maa vi ogsaa forvare os imod at borttage den enkeltes Interesse i at staa i de arbejdendes Kreds. Vi kan risikere at borttage den enkeltes Interesse ved at sætte Satserne for Arbejdsløshedsunderstøttelse og Arbejdsfordelingsgodtgørelse saa højt, at den mest holdningsløse Del af Arbejderne kniber ud og vælger Lediggang. Jeg pointerer igen, at dette skal ikke være en Sigtelse mod Arbejderklassen. Jeg er kommet fra de samme Lag og kender Arbejdernes Vil-

kaar fra min Ungdom og fra min Manddom. Jeg vil ikke have lagt nogen Sigtelse dæri, naar jeg siger, at jeg vil have Øjnene aabne for de Vanskeligheder og Fristelser, der kan være. Dem er vi fra alle Sider interesseret i at bekæmpe for at hindre, at de slaar Rod. Jeg tror — og dæri er jeg enig med, jeg tror nok jeg tør sige et meget stort Flertal af det danske Folk —, at de nuværende Satser for Understøttelse og Arbejdsfordeling ligger saa højt, at det i mange Tilfælde kan være svært at faa Øje paa Fordelen ved at have Arbejde.

Staten maa gennem Lovgivningen aninere til at tage Arbejde, naar det kan faas, og derfor er det foreliggende Lovforslag efter min Opfattelse et godt Forslag. Forsørgeren med stor Familie, der har vanskeligt ved at rejse ud og søge Arbejde paa andre Arbejdspladser, faar en relativ god Understøttelse, saa Hjemmet kan holdes oppe og Familien ikke kommer under Eksistensminimum, men Ikke-Forsørgere og særlig de unge har en virkelig Fordel ved at skaffe sig Arbejde, fremfor at gaa paa Understøttelse; men de vil jo ogsaa i mange Tilfælde ved at skifte Arbejdsplads kunne faa et endog særdeles vellønnet Arbejde. Den Tilstand kan jo ikke i Længden oprettholdes, at der samtidig er Mangel paa Arbejdskraft og mange arbejdsløse. Man maa prøve paa med god Vilje fra alle Sider at faa Tingene til at klappe paa en saadan Maade, at vi udnytter de Ressourcer, vi har, den Reserve, vi har i vor Arbejdskraft paa en saadan Maade, at vi skaber de størst mulige Værdier for Samfundet.

Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling og til endelig Vedtagelse i det høje Ting.

Det andet Lovforslag, som er til Behandling, og som angaar ekstraordinær Hjælp til visse arbejdsløse Forsørgere, som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen, kan jeg med den samme Begrundelse, som jeg anførte over for det førnævnte Lovforslag, ogsaa anbefale til hurtig og velvillig Behandling og endelig Vedtagelse i det høje Ting.

Bouet: Det er at beklage, at det ikke i det andet høje Ting lykkedes at naa til Enighed med Socialdemokratiet, saa at det kunde tiltræde det foreliggende Lovforslag med de Forbedringer, som blev indført i det under Behandlingen i Folketinget.

I en Række Aar har der været et ikke ringe Samarbejde mellem de øvrige Partier og Socialdemokratiet, bl. a. vel fordi Socialdemokratiet efterhaanden havde Flertal